

„вленіе. А когда имѣли у грецескаѣ земля неколко крати подѣ собою царн
 „болгарскн, воинство болгарское и баронн поставляли надѣ оны страны и мѣ-
 „ста грецескы, а владци и священници грецески не дирали никакo, нѣуто за-
 „поведалъ патрїархъ терновскы на грецески епископи и священници, но то-
 „уїю надѣ Болгарн заповѣдалъ надѣ свон епископи и священници, а въ въз-
 „ди епархїи духовни не са владели, но царское воинство. Тако и Греци, когда
 „знимали на время отъ Болгарн некои мѣста, воинство поставляли царское а
 „не епископи и священници, после же когда узели, и попрали Търци Бол-
 „гарїа, тогда са патрїарси цароградски съ турскаѣ помощь и насилїе пакн
 „осконли терновскаѣ патрїаршїа подѣ своѣ власть и на пакость и злоба що
 „нимають на Болгарн, ище изъ перво время не поставляютъ отъ Болгарска-
 „го мзыка епископи Болгаромъ но все отъ грецески мзыкъ, и не радать отъ
 „нюдъ за Болгарски школи или ученїе, но обращаютъ все на грецески мзыкъ,
 „за то съ остали Болгарн прости и неучени и не искувени писанїемъ, и мно-
 „го са отъ нхъ обратили на грецескаѣ полнитка и ученїе, и за свое уче-
 „нїе и мзыкъ слабо врежатъ. Тамъ вина Болгаромъ отъ грецескаѣ духовнаѣ
 „власть приходитъ и много насилїе неправедно отъ грецески владкы терпжтъ
 „во сїа времена: но Болгарн принимаютъ нхъ благоговѣнно и почитаютъ нхъ
 „за архїерен и съязво плащаютъ имъ должное, за то по нхнѣ простота и
 „незловїе воспрїимзтъ отъ Бога мздѣ свою, тако и они архїерен що съ тѣр-
 „ска сила а не съ архїеренское правило творатъ болгаромъ велика обидѣ и
 „насилїе, и оны по свое дѣло и безсовѣстїе воспрїимзтъ мздѣ свою отъ Бо-
 „га по реченомъ: яко ты коздаси комзждѣ по деломъ его.“ Отъ того-зи
 памятникѣ ные видимы, чи и въ Симеоново врѣма никаква унїа съ
 папищашы не была. А колко за возпоманаемы посланницы що са
 отправлѣли въ врѣма Бориса отъ Прѣслава въ Римъ къ попу Нико-
 лаю I. то е истиннѣ, и то са възпоманува въ нѣколко си народни
 наши паматницы, нѣ то тогова было друго врѣма, то есть, чѣрка е
 была ище една и нераздѣлена на възточнѣ и западнѣ. Проведени
 въ него врѣма въ Българиѣ отъ Римъ епископи Формузъ и Павелъ
 само три години са стоѣли въ Българиѣ; и къту са раздѣлила чер-
 ква на възточнѣ и западнѣ, тогова Българн остали въ възточнѣ,
 а папищашкы епископы изпѣдили отъ Българиѣ, защото си имали
 свои Българы. Отъ сичкы вышейзложены ны видимы явно, чи унїа
 никогы не съществувала въ Българиѣ.

Въ единъ книшкѣ, коѣ носи насловъ *Исторїя Славено Болгарскогъ
 народа*, писана на Сърбско нарѣчїе и посватена Българскому купцу
 Николаю Черновичу, печатана въ Будимъ Града 1801. л. писано е
 за Асѣна слѣдное: „Скажу, да онъ ние просио унїю, зато что она
 нѣму прїатна была, но само, да бы корону Императорску себи, и